

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 26/09/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 37

Chúng ta học Phật, chúng ta có rất nhiều thắc mắc, chướng ngại, nếu chúng ta không giải đáp được những thắc mắc này thì việc học và hành của chúng ta sẽ gặp khó khăn. Rất nhiều người học Phật, niệm Phật nhưng bị ma ám, đây là vấn đề nghiêm trọng. Nếu chúng ta bị Ma ám thì chúng ta phải tìm được nguyên nhân và giải trừ. Nếu chúng ta bị Ma làm chủ thì con đường tu hành, vãng sanh của chúng ta sẽ gặp nhiều khó khăn. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta học Phật bị Ma ám vì chúng ta có tâm Ma”**. Tâm chúng ta chân thành, thanh tịnh thì chúng ta sẽ không bị Ma ám.

Trong *“Thái Thượng Cảm Ứng Thiên”* nói: *“Người không thể thấy Ma, Ma cũng không thể thấy người”*. Chúng sanh có nghiệp chướng khác nhau, sống ở các tầng không gian khác nhau nên không thể nhìn thấy nhau. Nếu người và Ma có thể nhìn thấy nhau thì đó là do giữa họ có nhân duyên đặc biệt, nhân duyên ác thường nhiều hơn nhân duyên thiện. Đạo tràng thanh tịnh thì Ma sẽ không dám đến quấy nhiễu. Có đạo tràng có hàng chục đến hàng trăm con Ma nhập lên, nhiều người cho rằng đó là sự cảm ứng! Chúng ta chân thật tu hành, tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta sẽ cảm ứng với Phật Bồ Tát. Tâm chúng ta là tâm Ma thì chúng ta mới chiêu cảm cảnh Ma. Người thế gian cũng nói: *“Nguu tầm ngu, mã tầm mã”*.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Trên Kinh nói, khi Phật A Di Đà tiếp dẫn người vãng sanh, Ngài sẽ phóng quang, người vãng sanh sẽ nhờ ánh hào quang đó mà từ công phu thành khối được nâng lên được nhất tâm bất loạn, A Di Đà Phật tướng hảo trang nghiêm vô cùng vô tận, nhìn thấy A Di Đà Phật sợ gì không khai ngộ, có vì sao, có người nhìn thấy A Di Đà Phật lại sợ, không dám đi? Tại vì sao, có người nhìn thấy A Di Đà Phật mà không có được lợi ích?”*.

Người hỏi câu hỏi này chưa đạt được cảnh giới nội tâm như trên Kinh đã nói. Người niệm Phật thành khối thì sẽ không còn phiền não, vọng tưởng, nội tâm thanh tịnh. Trong cuộc sống, có những việc, chúng ta biết đó là việc xấu nhưng chúng ta vẫn làm, chúng ta biết đó là việc tốt nhưng chúng ta vẫn không làm, khi nhân quả hiện tiền thì chúng ta mới khiếp sợ!

Hòa Thượng nói: **“Việc này có hai tình huống, một là do người đó tham luyến thế gian, tham sống sợ chết, họ nghe nói vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc là chết nên khi lâm chung họ lo sợ. Loại tình huống này rất phổ biến, do đó người**

niệm Phật không nên sợ chết. Khi tôi mới xuất gia, tôi nhìn thấy một việc ở chùa Lâm Tế, Viên Sơn, Đài Bắc, có một hội niệm Phật, hội phó tên là Lâm Đạo Kỳ, bình thường ông thường dẫn chúng niệm Phật, cộng tu, nhưng khi lâm chung, ông lo sợ, cự tuyệt, đuổi những người niệm Phật về, đây là nghiệp chướng hiện tiền, ông đã bỏ lỡ cơ hội được Phật đến tiếp dẫn”.

Người có tâm cảnh như vậy thì Phật A Di Đà chắc chắn không đến tiếp dẫn. A Di Đà Phật chính là tâm chúng ta, tâm chúng ta chính là A Di Đà Phật. Chúng ta niệm được tương ưng như vậy thì Phật A Di Đà sẽ hiện tiền tiếp dẫn chúng ta. Chúng ta lo sợ thì tâm chúng ta không thanh tịnh, không có chánh niệm. Phật A Di Đà không cưỡng cầu, bắt chúng ta phải vãng sanh.

Hòa Thượng nói: *“Ngoài ra một trường hợp khác là người tu hành các pháp môn khác mà nhìn thấy Phật A Di Đà, Phật A Di Đà này không phải là Phật A Di Đà thật, đây là Ma giả Phật. Phật là vô cùng từ bi, Ma thì không có tâm từ bi, chúng ta nhìn thấy Ma chúng ta sẽ có tâm lo sợ. Người niệm Phật khi lâm chung, Ma có thể giả làm Phật A Di Đà để đến tiếp dẫn không? Không thể! Chúng ta niệm Phật A Di Đà mong A Di Đà Phật đến tiếp vẫn vãng sanh, Ngài là bản tôn của chúng ta. Ma muốn chướng ngại nhưng họ sẽ không dám biến thành Bản Tôn của chúng ta, họ có thể sẽ biến thành một vị Phật khác. Do đó khi chúng ta lâm chung, chúng ta nhìn thấy Thích Ca Mâu Ni Phật, Phật Dược Sư hay Bồ Tát Quán Thế Âm đến tiếp dẫn thì sai rồi. Ma có thể biến thành các vị Phật khác đến tiếp dẫn chúng ta nhưng không thể biến thành bản tôn. Đạo lý này cũng không khó hiểu! Họ biến thành bản tôn thì họ đã phạm tội giả mạo, thần hộ pháp sẽ không cho phép họ làm điều này. Nếu họ biến thành các vị Phật khác đến tiếp vẫn thì đó không phải là giả mạo, đó là do chúng ta tự nguyện cùng đi với họ”.*

Cách đây 10 năm, ở tỉnh Bà Rịa Vũng Tàu, có một người, hằng ngày không niệm Phật nhưng một hôm họ nói, họ được Quan Thế Âm báo mộng là sẽ đến tiếp dẫn họ vãng sanh. Đến giờ vãng sanh, người này ngã ra đất, khi họ tỉnh lại họ khóc rất nhiều. Họ đã bị Ma khống chế, diễn trò cho mọi người xem. Việc này rất nhiều người tin nhưng tôi không tin vì tôi thấy việc này khác với những điều Hòa Thượng Tịnh Không nói, hoàn toàn không đúng với cương lĩnh của pháp môn Tịnh Độ.

Trước ngày họ vãng sanh tôi dạy học ở Vũng Tàu, buổi sáng, khi tôi đang lay Phật thì một sư cô trụ trì gọi cho tôi nói, sư cô đó đã vãng sanh. Tôi lo lắng vì tôi đã cản rất nhiều người đến đó xem việc sư cô vãng sanh. Tôi đập đầu sám hối vì tôi cho rằng, mình dịch đĩa đã lâu nhưng mình không nhận ra là người đó sẽ vãng sanh. Khoảng 10 phút sau, có một sư cô trụ trì khác gọi cho tôi nói rằng, sư cô đó đã sống lại. Hôm đó, rất nhiều người có mặt ở đó để mong chứng kiến việc có người vãng sanh. Người đã biên tập sách *“Thập Thiện Nghiệp Đạo”*, *“Cảm Ứng Thiên”* nói với tôi là cô đã nhìn thấy một cánh tay đưa vào cửa sổ như để tiếp dẫn sư cô đó vãng sanh. Sau khi sư cô

đó tỉnh dậy, mọi người đưa cô vào trong thất và hộ niệm để cô vãng sanh nhưng cô không thể vãng sanh, thậm chí, tập khí của cô hiện tiền còn xấu ác hơn.

Chúng ta tu hành, chúng ta phải nắm rõ nguyên tắc, nguyên lý, phương pháp tu hành. Chúng ta niệm Phật thì chúng ta phải thấy Phật A Di Đà đến tiếp dẫn, nếu chúng ta thấy Thích Ca Mâu Ni Phật, Phật Dược Sư đến tiếp dẫn thì đó là sai. Có người nói hộ niệm Phật mà buổi tối họ thường mơ thấy Diêm Vương. Hòa Thượng nói: **“Ông niệm Phật nhưng không thấy Phật mà thấy Diêm Vương thì sau này, khi mất, ông đi làm Diêm Vương!”**.

Chúng ta tu hành pháp môn khác mà chúng ta nhìn thấy Phật A Di Đà thì đây là Ma giả Phật. Ma không có lòng từ bi, nên khi chúng ta đến gần Ma, chúng ta sẽ cảm thấy sợ. Phật là bậc đại từ, đại bi, chúng ta nhìn thấy hào quang của Phật, ở bên cạnh Phật, chúng ta sẽ cảm thấy ấm áp, mát mẻ không có sự khiếp sợ. Chúng ta nhìn thấy Phật mà chúng ta cảm thấy bất an thì đó không phải là một vị Phật thật.

Khi Thích Ca Mâu Ni Phật trở về thành Ca Tỳ La Vệ về thăm gia đình, cậu bé La Hầu La chạy đến bên Phật và nói: **“Chỉ có cái bóng của Ngài mà đã làm con mát dịu cả tâm hồn!”**. Chúng ta đứng gần người hiền thì tâm chúng ta sẽ cảm thấy rất an. Nếu chúng ta ở chung với người có tâm bất thiện thì chúng ta sẽ cảm thấy rất bất an.

Hòa Thượng nói: **“Cho nên người niệm Phật phải có tín tâm, khi lâm chung chúng ta thấy Phật A Di Đà thì chúng ta mới đi với Ngài, chúng ta thấy bất cứ vị Phật Bồ Tát khác đến cũng không nên để ý, không đi theo họ. Chúng ta hộ niệm cho ai thì chúng ta phải nhắc nhở người lâm chung, nếu người đó nói là họ nhìn thấy một vị Phật Bồ Tát nào đó thì chúng ta phải nhắc họ, niệm Phật phải thấy Phật A Di Đà, phải thấy Tây Phương Tam Thánh, không thấy thì không đi. Lúc này lời khai thị này là vô cùng quan trọng, những lời nhắc nhở khác đều là lời nói thừa, làm nhiều loạn tâm người sắp lâm chung. Khi lâm chung chúng ta phải dùng câu Phật hiệu giúp họ, nếu họ nhìn thấy cảnh giới không tương ứng với cảnh giới trên Kinh đã nói thì phải nhắc nhở họ không nên để ý đến, vậy thì những cảnh giới họ nhìn thấy sẽ nhanh mất đi”**.

Có một ông cụ bị bệnh, khi ông nằm trên giường, ông nói, ông nhìn thấy người thân, bạn bè đến rủ ông đi. Người con dặn ông đừng để ý đến những cảnh đó, chỉ niệm một câu **“A Di Đà Phật”**. Ở ngoài cửa, những người con để một chiếc máy tưng **“Kinh Địa Tạng”**, sau đó, người Cha không còn nhìn thấy những cảnh đó nữa. Nghiệp chướng của chúng ta rất đáng sợ. Người Cha bị bệnh nặng, không thể di chuyển, con cái phải chăm sóc cho ông nhưng một lần, ông bị lăn xuống giường như có người kéo. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải cố gắng tu phước, tiếc phước, tích phước”**. Chúng ta tu phước nhưng chúng ta không hưởng phước để khi lâm chung, chúng ta không bị bệnh khô, không có Ma chướng.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Bình thường, con dùng tràng hạt niệm Phật, khi đến niệm Phật Đường của cư sĩ Lâm Singapore, ở đây dùng máy niệm Phật, đại chúng cùng nhau niệm, vậy vì sao thỉnh thoảng, con vẫn nghe được tiếng niệm Phật mà trước đây con thường niệm ?*”.

Hòa Thượng nói: “*Trước đây, chúng ta nghe âm điệu niệm Phật đó trong thời gian quá lâu, chẳng tử trong A – Lại – Da – Thức mạnh. Nếu chúng ta ở đạo tràng cộng tu với đại chúng thì chúng ta nhất định phải theo thanh điệu ở đạo tràng đó, nếu chúng ta muốn niệm theo cách của mình thì chúng ta niệm thầm, chúng ta đừng chướng ngại đại chúng. Chúng ta phải cùng đại chúng trang nghiêm đạo tràng*”.

Hằng ngày, chúng ta niệm Phật với âm điệu gì thì khi chúng ta đến một nơi khác, âm điệu đó sẽ vẫn xuất hiện. Thí dụ, khi mọi người niệm danh hiệu sáu chữ nhưng chúng ta vẫn nghe thấy tiếng niệm danh hiệu bốn chữ mà trước đây chúng ta thường niệm. Chúng ta đến một đạo tràng, chúng ta không thể tự niệm theo cách của mình. Chúng ta ở trong một đội nhóm, chúng ta không thể làm theo cách riêng, nếu chúng ta làm theo cách của mình thì chúng ta đã phá hoại đạo tràng.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Một ngày, con dùng từ 8 đến 9 tiếng để in sao băng đĩa, ngoài thời gian này ra thì con nhất tâm niệm Phật, như vậy con có xem là “tự tư tự lợi” hay không? Con rất muốn dùng thời gian mấy năm để buông bỏ thế duyên nhất tâm niệm Phật như vậy có được không?*”.

Hòa Thượng nói: “*Mỗi ngày, chúng ta dùng một ít thời gian để lưu thông băng đĩa của Phật pháp đây là việc làm tốt, đây là “lợi tha”. Trong thời gian làm việc, chúng ta cũng không nên gián đoạn câu Phật hiệu bởi vì công việc này do máy móc làm, không cần dùng đầu óc để tư duy, chúng ta niệm Phật không có chướng ngại. Nếu công việc cần đầu óc tư duy thì chúng ta phải chuyên tâm làm việc, làm việc xong thì chúng ta mới chuyên tâm niệm Phật. Như vậy chúng ta mới làm tốt công việc, niệm tốt câu Phật hiệu*”.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta muốn buông bỏ thế duyên, nhất tâm niệm Phật thì chúng ta phải xem hoàn cảnh của mình. Nếu điều kiện đời sống của chúng ta đầy đủ, gia đình không có chướng ngại thì chúng ta có thể làm như vậy. Nếu điều kiện sống của chúng ta không đầy đủ thì chúng ta không nên miễn cưỡng, miễn cưỡng sẽ sinh ra phiền não. Nếu chúng ta buông bỏ tất cả mà đời sống gia đình của chúng ta gặp phải vấn đề vậy thì không được! Đồng tu học Phật tại gia phải chăm sóc gia đình của chính mình, phải nên vì xã hội mà làm ra tấm gương tốt, không nên để người thế gian thấy chúng ta học Phật mà trở thành người không có trách nhiệm, trở thành người gỗ đá, trở thành người mê muội, bỏ gia đình. Nếu chúng ta làm như vậy thì chúng ta đã khiến người khác tạo khẩu nghiệp*”.

Chúng ta vừa làm việc vừa niệm Phật không có chướng ngại. Nếu chúng ta bỏ không chăm sóc gia đình, người thế gian thấy sẽ nói chúng ta là những người mê muội vậy thì chúng ta đã khiến mọi người tạo khẩu nghiệp.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Nếu có người hận chúng ta thì làm thế nào để hóa giải? Cần thời gian bao lâu thì có thể hóa giải được ác duyên?”*.

Hòa Thượng nói: *“Đây là một vấn đề rất phổ biến, cũng là một vấn đề vô cùng quan trọng. Chúng ta tạo ác nghiệp nhiều hơn thiện nghiệp, trong đời nhân xử thế tiếp vật, chúng ta có ác niệm nhiều hơn thiện niệm, hành vi và ý niệm “tự tư tự lợi” nhiều hơn hành vi và ý niệm “lợi tha” thì chúng ta sẽ tạo ra nhiều oan gia trái chủ*”. Người khác không bằng lòng với chúng ta là việc bình thường, họ thấy chúng ta hơn họ thì họ không bằng lòng, họ thấy chúng ta nghèo khổ thì họ tránh xa. Chúng ta là người học Phật, chúng ta muốn hóa giải việc này cũng không khó! Chúng ta chân thành tặng quà thì dần dần chúng ta cũng sẽ hóa giải được. Điều quan trọng là chúng ta phải biết cách tặng quà. Nếu chúng ta dành lợi cho người, nhận về mình thiệt thòi thì chúng ta sẽ không bị oán hận. Chúng ta học Phật lâu năm, niệm Phật nhiều nhưng trong đời nhân xử thế tiếp vật, chúng ta “tư lợi” nhiều hơn “tư tha”, khởi ý niệm ác nhiều hơn ý niệm thiện thì chắc chắn chúng ta sẽ tạo ra oan gia.

Hòa Thượng nói: *“Phật Bồ Tát dạy chúng ta: “Oan gia nên giải không nên kết” nhưng trong bất tri, bất giác, chúng ta vẫn kết oán thù với người. Nếu chúng ta cảnh giác, chúng ta muốn hóa giải những oán kết này thì chúng ta đã giác ngộ. Chúng ta phải dùng tâm “chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi” để hóa giải oán kết. Người khác hận chúng ta, chúng ta chẳng những không hận mà chúng ta phải tôn kính, yêu thương họ. Chúng ta biết nhân quả thông ba đời, cho nên “Nhất ẩm nhất trác, mạc phi tiền định”.* “Nhất ẩm nhất trác, mạc phi tiền định” là một bữa ăn, một ngụm nước đều do tiền định. Đối với người hủy báng, hãm hại, nhục mạ chúng ta thì chúng ta không nên có ý niệm oán hận. Đời này chúng ta gặp khó khăn, chướng ngại là do trong đời quá khứ chúng ta đã tạo nghiệp bất thiện.

Hòa Thượng nói: *“Họ nhục mạ, hãm hại, phỉ báng chúng ta ắt là có nguyên nhân, chắc chắn là trong đời quá khứ, chúng ta đã có lỗi với họ, đã từng nhục mạ, hãm hại, phỉ báng. Ngày nay họ làm như vậy với chúng ta là do báo ứng. Chúng ta hiểu được đây là báo ứng thì chúng ta phải hoan hỷ tiếp nhận, không nên có tâm báo thù vậy thì món nợ này đã giải quyết xong. Không luận là người khác dùng phương pháp, thủ đoạn gì đối đãi với chúng ta thì chúng ta vẫn hoan hoan, hỷ hỷ không có một chút ý niệm báo thù, dần dần đối phương sẽ giác ngộ, sẽ không giận chúng ta nữa. Đây là chúng ta hồi báo đối với họ. Chúng ta giúp họ giác ngộ cũng là giúp họ tiêu nghiệp chướng, thành tựu đức hạnh của chính mình. Chúng ta cần làm việc này trong thời gian dài, thời gian dài đến vĩnh viễn. Cho nên đối với người oán hận*

chúng ta, chúng ta vĩnh viễn yêu thương, quan tâm, giúp đỡ vậy thì oán kết nhất định sẽ được hóa giải”.

Nếu chúng ta vẫn có tâm oán thù thì chúng ta chưa trả xong món nợ này. Chúng ta giúp họ là chúng ta đã thành tựu đức hạnh của chính mình. Người khác hận chúng ta, chúng ta mãi mãi dùng tâm yêu thương đối với họ, giúp họ giác ngộ. Đây là tâm của Phật Bồ Tát. Người xưa nói: “*Oan có đầu, nợ có chủ*”. Không phải tự nhiên mà họ đến hãm hại, phỉ báng, chướng ngại chúng ta, tất cả đều có nguyên nhân. Chúng ta phải vĩnh viễn yêu thương, quan tâm, giúp đỡ họ.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu
học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*